

Vent tålmodigt på ham, og han vil gøre det. Vi skal komme til Gud, ikke i selvtretfærdighed, men i ydmyghed, medens vi angrer vore synder. Han er mægtig at hjælpe os, villig til at gøre mere for os end vi kan bede om eller tænke os. Han har himmelens overflod at fylde vore behov med. ”Alt det gode vi får og hver fuldkommen gave er ovenfra”. Gud er hellig, og vi må bede ”med hellige, opløftede hænder, uden vrede og diskussion.”

Vi skal bede i Kristi, vor midlers navn. Vore bønner har værdi, blot de frembæres i hans navn. Han har bygget bro over den kløft som synden har skabt. Gennem sit forsonende offer har han bundet dem, som tror, til sig selv og sin Fader. Hans navn er det eneste navn under himlen gennem hvilket vi kan blive frelste.

Gud er vor konge, og vi er hans undersåtter. At blot kende til hans vilje borttager ikke nødvendigheden at frembære oprigtige bønner til ham om hjælp; og om ihærdig søgen, at adlyde hans lov og at samarbejde med ham når det gælder at besvare de bønner som fremføres. På den måde oprettes hans rige i vore hjerter.

”Søg Herren, medens han findes, kald på ham, den stund han er nær! Den gudløse forlade sin vej, urettens mand sine tanker og vende sig til Herren, at han må forbarme sig, til vor Gud, thi han er rund til at forlade.”. Vi skal ”først søge Guds rige og hans retfærdighed”. Vi skal ikke blot være rede til at tage imod den velsignelse som Gud vil udgyde over dem, som søger ham af hele hjertet, i oprigtighed og sandhed. Vi må holde hjertet åbent om vi vil tage imod Kristi nåde.

Vi skal ikke holde en prædiken for Herren i vore bønner. Vi behøver ikke berette om vort livs historie for ham. Vi kan ikke fortælle ham noget, som han ikke kender til. Han kender vore inderste tanker. Hver hemmelighed er åbenbaret for ham. Intet kan skjules for ham.

Vent tålmodigt på ham, og han vil gøre det. Vi skal komme til Gud, ikke i selvtretfærdighed, men i ydmyghed, medens vi angrer vore synder. Han er mægtig at hjælpe os, villig til at gøre mere for os end vi kan bede om eller tænke os. Han har himmelens overflod at fylde vore behov med. ”Alt det gode vi får og hver fuldkommen gave er ovenfra”. Gud er hellig, og vi må bede ”med hellige, opløftede hænder, uden vrede og diskussion.”

Vi skal bede i Kristi, vor midlers navn. Vore bønner har værdi, blot de frembæres i hans navn. Han har bygget bro over den kløft som synden har skabt. Gennem sit forsonende offer har han bundet dem, som tror, til sig selv og sin Fader. Hans navn er det eneste navn under himlen gennem hvilket vi kan blive frelste.

Gud er vor konge, og vi er hans undersåtter. At blot kende til hans vilje borttager ikke nødvendigheden at frembære oprigtige bønner til ham om hjælp; og om ihærdig søgen, at adlyde hans lov og at samarbejde med ham når det gælder at besvare de bønner som fremføres. På den måde oprettes hans rige i vore hjerter.

”Søg Herren, medens han findes, kald på ham, den stund han er nær! Den gudløse forlade sin vej, urettens mand sine tanker og vende sig til Herren, at han må forbarme sig, til vor Gud, thi han er rund til at forlade.”. Vi skal ”først søge Guds rige og hans retfærdighed”. Vi skal ikke blot være rede til at tage imod den velsignelse som Gud vil udgyde over dem, som søger ham af hele hjertet, i oprigtighed og sandhed. Vi må holde hjertet åbent om vi vil tage imod Kristi nåde.

Vi skal ikke holde en prædiken for Herren i vore bønner. Vi behøver ikke berette om vort livs historie for ham. Vi kan ikke fortælle ham noget, som han ikke kender til. Han kender vore inderste tanker. Hver hemmelighed er åbenbaret for ham. Intet kan skjules for ham.

Et mærkværdigt sprog er upassende i bøn, uanset om bønnen fremføres fra talerstolen, i familiekredsen eller afsides. Specielt ved offentlig bøn bør man anvende et enkelt sprog, så at andre kan forstå hvad man siger og forene sig i ens bøn.

Gud hører de bønner som frembæres i familiekredsen, om de kommer fra hengivne hjerter. Jesus siger: ”Thi hvor to eller tre er forsamlede om mit navn, der er jeg midt iblandt dem.”

Forsøm ikke bøn i det skjulte. ” Men du, når du beder, så gå ind i dit kammer og luk din dør og bed til din Fader, som er i det skjulte, og din Fader, som ser i det skjulte, skal betale dig.”

Vi skal ikke være så overvældede af tanken om vore synder og brister at vi ophører med at bede. En del indser sin store svaghed og synd, og bliver mismodige. Satan kaster sin mørke skygge mellem dem og Herren Jesus, deres forsoningsoffer. De siger, Det er meningsløst for mig at bede. Mine bønner er så blandede med onde tanker at Herren ikke kommer til at høre dem. Disse forestillinger kommer fra Satan. Kristus mødte og modstod denne fristelse som menneske, og han ved hvordan han skal hjælpe dem som fristes på denne måde. Og ”med høje råb og tårer opsendt han bønner og nødråb til ham.”

Mange, som ikke forstår at deres tvivl kommer fra Satan, bliver modløse og besejres i striden.

Stop ikke med at bede, for at dine tanker er onde. Om vi kunne bede på en rigtig måde i vor egen visdom og styrke, kunne vi også leve rigtigt, og skulle ikke behøve noget forsonende offer. Men ufuldkommenhed hviler over hele menneskeheden. opfostre og træne sindet så at du i enkelhed kan fortælle Herren hvad du behøver. Når du frembærer dine bønner til Gud og søger forladelse for synd, kommer en renere og helligere atmosfære til at omgive din sjæl.

Et mærkværdigt sprog er upassende i bøn, uanset om bønnen fremføres fra talerstolen, i familiekredsen eller afsides. Specielt ved offentlig bøn bør man anvende et enkelt sprog, så at andre kan forstå hvad man siger og forene sig i ens bøn.

Gud hører de bønner som frembæres i familiekredsen, om de kommer fra hengivne hjerter. Jesus siger: ”Thi hvor to eller tre er forsamlede om mit navn, der er jeg midt iblandt dem.”

Forsøm ikke bøn i det skjulte. ” Men du, når du beder, så gå ind i dit kammer og luk din dør og bed til din Fader, som er i det skjulte, og din Fader, som ser i det skjulte, skal betale dig.”

Vi skal ikke være så overvældede af tanken om vore synder og brister at vi ophører med at bede. En del indser sin store svaghed og synd, og bliver mismodige. Satan kaster sin mørke skygge mellem dem og Herren Jesus, deres forsoningsoffer. De siger, Det er meningsløst for mig at bede. Mine bønner er så blandede med onde tanker at Herren ikke kommer til at høre dem. Disse forestillinger kommer fra Satan. Kristus mødte og modstod denne fristelse som menneske, og han ved hvordan han skal hjælpe dem som fristes på denne måde. Og ”med høje råb og tårer opsendt han bønner og nødråb til ham.”

Mange, som ikke forstår at deres tvivl kommer fra Satan, bliver modløse og besejres i striden.

Stop ikke med at bede, for at dine tanker er onde. Om vi kunne bede på en rigtig måde i vor egen visdom og styrke, kunne vi også leve rigtigt, og skulle ikke behøve noget forsonende offer. Men ufuldkommenhed hviler over hele menneskeheden. opfostre og træne sindet så at du i enkelhed kan fortælle Herren hvad du behøver. Når du frembærer dine bønner til Gud og søger forladelse for synd, kommer en renere og helligere atmosfære til at omgive din sjæl.